

Роль України в ООН поділяється явно на дві частини, як і поділяється на дві частини історія самої України: період до 24 серпня 1991 року і період після цієї дати — конопанійний період і період незалежності.

340 років залежності від російських царів та імператорів, 340 років безупинної боротьби супроти московського деспотизму спровали на свідомість українців глибокий і всебічний вплив. Особливо жорстоким, був період панування Російської імперії над Україною в її комуністичній стадії. Щоб приборкати українців, імперія

Сталін відступив. Захід також відступив і погодився, окрім СРСР (що є Росією), виняті за членів ООН Україну і Білорусь з тих мотивів, що вони найбільше потерпіли в Другій світовій війні.

Так замаскована окупанція адміністрації в Києві, що вірою і правдою служила імперії і сумілію проводила в Україні політику на знищенні української нації, отримала статус незалежної держави-засновника найбільшої міжнародної організації XX століття зі своїм окремим голосом. Але незалежним цей голос Ніколи не був, з цією адміністрацією не тільки не вин-

поширеній промосковський

сервітізм, стали професійним

осередком, який дав можливість незалежній Україні

створювати свою дипломатичну

службу з такою великою

швидкістю, з якою ледве чи

створювалася вона будь-копи

в історії: від проголошення незалежності 1991 року до сесії

1995 року дипломатична

служба України

(Міністерство закордонних

справ) і штати закордонних

дипломатичних представництв)

зросла майже до 120 осіб.

Для того, щоб закінчити

університет чи

інститут

міжнародних відносин,

потребні 5 років. Україна

святує четвертий річницю

своєї незалежності, і дипломатична

служба мусить одночасно

вчитися, і захищати

зовнішні інтереси України. Це

нелегко. Проте, за станом на

01.01.95 року, Україна є членом

37 міжнародних

міжурядових організацій, бе-

рече у діяльності понад

100 постійних або тимчасових

організацій або на підставі

міжнародних договірів.

Ідея створити міжнародну

організацію для підтримання

миру на сирійському додаток

до російської економіки,

вітсменення української мови

науки, вищої, середньої і по-

чаткової освіти і промислове

запровадження російської мово-

ї, заборона духовної спад-

щини нашої нації і насаджуван-

ня українському народові чу-

шов жоден самостійний документ, кожна промова її дипломатів була переверена і санкціонована Москвою.

Період України в ООН від 1945 до 1991 року — це період панічного міжнародного прикриття жахливої внутрішньої політики, спровокованої на виселення українців з України, перетворення на сирійський додаток до російської економіки, вітсменення української мови з науки, вищої, середньої і початкової освіти і промислове

запровадження російської мови в місцевому жаргоні.

ООН розробила Загальну декларацію прав людини, в якій на тему становища нації у складі Союзу РСР. Її метою було створювати привабливий образ

української держави, якій було

запропоновано відповісти на

зверненням до інших держав.

Сталін на хвилі перемоги в Другій світовій війні намагався створити з ООН механізм посилення глобального впливу комуністичної імперії на світові розвитки. Він пропонував ввести до членства в ООН всі 16 так званих союзних республік. Захід, проти

відповідно до антиукраїнського арсеналу, додавав добавку ще де речі: переселнятися в Україні мільйони росіян для розширення засередини українського етносу. І, оголосивши українців як «відмінну етнічну та національну республіку»,

запропонувавши її як землю для розширення російської мови, відповідно до членства в

Другій світовій війні, які відповідали на те, що американський штат має більше прав, аніж радянська республіка, запропонував зробити всі американські штати членами — засновниками ООН.

Важко було винищити 50-мільйонний народ, репресіями, голodomорами і дегортациями, і тоді до антиукраїнського арсеналу додається ще де речі: переселнятися в Україні мільйони росіян для розширення засередини українського етносу. І, оголосивши українців як «відмінну етнічну та національну республіку»,

запропонувавши її як землю для розширення російської мови, відповідно до членства в

Другій світовій війні, які відповідали на те, що американський штат має більше прав, аніж радянська республіка, запропонував зробити всі американські штати членами — засновниками ООН.

ДУХОВНІСТЬ

Прихильюсь до материнської руки

Підводні течії неофіційної політики, керованої як ніколо активними лівими силами, сложе, все більше творяться системи освіти в Україні. Підтвердженням такого думки є рішення Комісії Верховної Ради України з питаннями науки і народної освіти (протокол № 1 від 19.01.95 р.), згідно з яким Міністерство освіти видало розпорядження:

«До першого березня ц. р. корегують наявні

зміни в міжнародному праві, які відповідають на

зверненням до інших держав.

Безсумнівно, що навчання у вузах, привабливі

державним, має відбутися надається лише в 37% інститутів, академій, університетів.

На синеві нараді із заступниками начальників

обласних управлінь освіти заступник міністра В. Зайчука порадив, мовляв, з метою економії коштів пропаналізувати доцільність існування недавно відкритих українських класів у російських школах.

Павло ШЕМОТОН,

заголовок

Порада була сприйнята однозначно, про що свідчать факти закриття українських класів у Харкові. І не лише в цьому індустриальному місті.

У вересні 1994 року колега Міністерства санкціонувала видання підручників для шкіл російською мовою. Зрозуміло, що видані вони будуть лише за рахунок коштів на українські підручники, які і без того катастрофично бракують.

Настанок — процес вимивання з системи освіти національно свідомих кадрів. Прикладом є ситуація з прогресивним діячем, ректором Волинського гімназії А. Свідницьким, якому перший заступник міністра освіти Ю. Богдан, до речі, він народився і коли проводить російською мовою, порадив подати заяву про звільнення. Таку

з заяву вчинений буде подати.

Це далеко не всі факти, оголошені на одній з прес-конференцій, проведеної Всеукраїнським та-

вариством «Прогрес». Але і вони пронизують

засмітитися над національним майбутнім системи

освіти в Україні. А відтак запитати: чому

Міністерство освіти не виконує державні

нормативи, які встановлені в національній

програмі освіти?

Окрім того, юнаки проводять консультації і оцінку антикваріату, виконують реставраційні роботи.

Завдяки «Сувеніру» відвідувачі музею можуть не тільки здійти

до цінності послуг, а й придбати якусь приемчи

на згадку про Крим чи половити свою

загадку про Костянтина ДУДЧЕНКА.

Із згадкою про Костянтина ДУДЧЕНКА

загадку про Кост

ЖИВИ, УКРАЇНО, ЖИВИ ДЛЯ КРАСИ, ДЛЯ СИЛИ, ДЛЯ ПРАВДИ, ДЛЯ ВОЛІ!

24 серпня 1995 року ми вчетверте святкуємо День незалежності України — нашої великої держави, нашої матері-Вітчизни. Про незалежність України мріяли, за неї боролися сотні тисяч справжніх українців, славних синів наших преславних предків.

Серед них, хто виборов свободу Вітчизні, не лише політичні діячі, а й чимало представників національного красного письменства.

Різні суспільно-політичні режими — і російський царизм, і комунізм, і жорстоке розправляння з тими, хто піднімав свій голос за захист зневаженої рідної мови, культури, свого урізноманітного народу. Одних засилали до Сибіру, інших розстрілювали без суду і спідства, решту до останніх днів свого життя переслідували і цикували.

Не всі борці за незалежність України залишилися в живих, не всі дожили і дочекалися світлого Дня незалежності. Але ж він, цей світлій і радісний День незалежності, настав. І ми, нащадки тих, хто виборов нам волю і свободу, які й понині стоять у перших лавах борців за незалежність Вітчизни, циркулявчи між нами, завдяки нам пам'ятамо тих, хто не дожив до цих радісних днів, тих, хто, пройшовши тортури, лишився живим і продовжував свою чесну справу.

Сьогодні ми подаємо добірку віршів поетів, які в різні роки, на різних етапах історичного розвитку нашої батьківщини боролися словом за її незалежність. Інше слово — то гімн великій весенадорній справі, гімн нашому народу, нашій Україні, нашій незалежності.

КОРОТКО ПРО АВТОРІВ.

Микола Вороний — визначний поет, який 1920 року змущений був емігрувати до Варшави. 1926-го повернувся в Україну. Був репресований. Помер 1942 року в окупованій гітлерівськими загарбниками Воронезькою області.

Олександр Олеєр у 1919 році теж змушений був емігрувати до Чехо-Словаччини. Помер 1944 року, похований у Празі.

Грицько Чуприкін почався в Київській та Лубенській гімназіях, переслідувався за участь у революційному русі. Іому належить чимало поетичних зіброк, зокрема тритомні видання, а також багато літературно-критичних статей і рецензій. Убитий чекістами 1921 року (було засуджено за участь у контрреволюційному повстанні). Після загибелі на довгі роки був випущений з історії рідної літератури.

Микола Руденко — відомий поет, прозаїк. Учасник Великої Вітчизняної війни. 1977 року за правозахисну діяльність був арештований. Відбувши мордовські табори та заслання, змущений був виїхати до США. Після повної реабілітації повернувся на батьківщину.

Левко Лук'яненко своє життя присвятив боротьбі за права української нації, за незалежність і державність України. За нелегальну діяльність був засуджений до страти. У камері смертників довідався, що вирок замінено на 15 років таборів. Відбувши строк, не скорився і продовживав боротьбу. Новий вирок: 10 років таборів і 5 — заслання. На волю виїхав тільки в 1989 році і одразу здобув перемогу на виборах до Верховної Ради України — став народним депутатом. Був постом у Канаді, нині — почесний голова Української Республіканської Партії.

Василь Стус за виступи проти несправедливості, за любов до України, віру в її національне відродження був засуджений. Вирос 1972 року: 5 років у таборі суворого режиму і 3 роки заслання. Наприкінці 1979 р. термін закінчився, а в жовтні 1980 року — знову арешт — 10 років таборів і 5 років заслання. Камера-одиночка. Хвороби. Знущання. Помер в уязненні 1985 року.

Лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (посмертно).

Лесь Танок — депутат Верховної Ради України, очолював комісію ВР з питань культури і духовного відродження. Автор поетичної збірки, театрознавчої монографії, численних розвідок і публікацій з історії українського, європейського театру і драматургії.

Микола ВОРОНІЙ
(1871—1942)

КОЛИ ТИ ЛЮБИШ РІДНИЙ КРАЙ...

Коли ти любиш рідний край
Радій, співай!
Прийшла пора, прийшла година —
Сміється Київ, смеється Львів!
Ярмо одінчина ворогів
Скідає вільна Україна!

Але, козак, позир май,
Коли ти любиш рідний край.

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

Гори відігають своє!

Bo тільки меч — а не слова —

Здобуде нації права.

У ворогів її розвою.

Вперед же смілює рушай,

Коли ти любиш рідний край!

Коли ти любиш рідний край,
В ради ставан!

